

РЕШЕНИЕ

№ 5960

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6294** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място] срещу решение от
01.05.2011 г. по н.а.х.д. № 12715/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 15
състав.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в
нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от
НПК вр. чл. 63, ал. 2 от ЗАНН. Поддържа, че изводът на съда за доказаност на
извършеното нарушение е направен при неправилна преценка на доказателствата и
приложимите разпоредби. Твърди, че отговорността по чл. 97, ал. 1, т. 13 от ЗАПСП е
изключено с оглед разпоредбите на чл. 13 – чл. 16 от Закона за електронната търговия.
Иска отмяната на обжалваното решение и отмяна на НП № 1317 от 28.02.2010 г. на
заместник-министъра на културата.

Ответната страна – Министерство на културата, представлявана от юрк. Пашова
изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, IX касационен състав, като обсъди доводите на
страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на

обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав е изменил наказателно постановление № 1317 от 28.04.2010 г. , издадено от Д. Д. – заместник министър на културата, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лева за извършено нарушение по чл.97, ал. 1, т. 13 във връзка с чл. 72, т. 3 и чл. 90а, т. 8 от ЗАПСП, като е намалил размера на наложената имуществена санкция на 800 лева.

Съдът е приел, че от събраните по делото доказателства по категоричен начин се установява, че [фирма] е осъществил нарушение на разпоредбите на чл. 97, ал. 1, т. 13 вр. чл. 72, т. 3 и чл. 90а, т. 8 от ЗАПСП, изразяващо се в предлагане по кабелен път на достъп на неограничен брой лица за запис на 6 бр. видеоклипове на изпълнители, продуцирани от [фирма], без е налице съгласие на продуцента за това.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Установената от СРС фактическа обстановка е правилно установена и се подкрепя от събраните по делото доказателства. Жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл.97, ал. 1, т. 13 от ЗАПСП, тъй като на посочената в АУАН и в НП дата предлагал по кабел достъп на неограничен брой лица до 6 бр. видеоклипове на изпълнители, продуцирани от [фирма] по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, без съгласие за използване на произведенията от техния продуцент. Посочените произведения представляват обект на авторско право, тъй като попадат в обхвата на определението за това, дадено в чл3, ал. 1, т. 4 от ЗАПСП. Безспорно е, че продуцентът на аудио-визуалните произведения не е давал съгласие за използването му от жалбоподателя. За извършваната от дружеството дейност е следвало да има разрешение от продуцента, тъй като представлява използване на произведението по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 10 от ЗАПСП. Именно [фирма] е предлагал достъп по описаните в АУАН и в НП произведения от дадения адрес (www.sibir.bg). Този извод се подкрепя от показанията на св. А., св. Д. и св. П.. Според актосъставителя св. А. на извършената проверка на 13.10.2009 г. на сайта от служебен компютър, разполагащ с Интернет в присъствието на два свидетели, било установено, че на горната страница на сайта има търсачка, където посочил 6 произволни заглавия от каталога на [фирма], след което се зареждала нова страница с резултати от търсенето, представляващи линкове или връзки към съответните видеоклипове. Чрез посочването и кликуването върху тези линкове са зареждала нова страница, в лявата част на която имало мултимедиен прозорец с контроли за управление – пускане и спиране и започвало възпроизвеждането на съответния видеоклип. В началото на видеоклипа в долната лява част на прозореца се появявала информация с няколко заглавия и носителя на продуцентските права – [фирма] и имената на изпълнителите. След това било констатирано, че сайтът е собственост на [фирма]. Показанията на св. Д. и св. П. напълно кореспондират с показанията на св. А. и не си противоречат помежду си, като от тях се установява

описаната в АУАН и НП фактическа обстановка.

Административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 13 от ЗАПСП, според който подлежи на санкциониране онзи, който предлага по безжичен път или по кабел достъп до неограничен брой лица до производението, обекта по чл. 72 от ЗАПСП или до част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях. Нормата на §2, т. 5 от ДР на ЗАПСП дава дефиниция на „излъчването по безжичен път” – излъчването му по радио или телевизия по наземен път, както и включването му в непрекъсната съобщителна верига, водеща до спътник и оттам обратно до Земята чрез сигнали, носещи програми, под контрола и на отговорност на излъчващата организация с оглед да бъде то прието, било пряко и индивидуално от публиката, било чрез посредничеството на организация, различна от излъчващата. С такава цел достъп би могъл да се предостави по кабел или безжичен път, какъвто е конкретния случай на неограничен брой лица, т.е. касаторът е предлагал достъп в нарушение на чл. 72 от ЗАПСП без съгласието на продуцента на аудио-визуалните произведения.

Касационната инстанция намира за неотнормимо към предмета на спора твърдяното и пред Софийски районен съд приложение на нормите на чл. 13 – чл. 16 от Закона за електронната търговия. Не са налице предоставяни услуги по смисъла на чл. 1, ал. 3 от ЗЕТ, съгласно който услуги на информационното общество са такива услуги, които обикновено са възмездни и се предоставят от разстояние чрез използването на електронни средства след изрично изявление от страна на получателя на услугата. Касае се за различни по своя характер обществени отношения, които са регулирани от двата закона и в случая са приложими нормите на ЗАПСП.

Във връзка с размера на наказанието правилно СРС е изменил НП в частта относно определената имуществена санкция и я е намалил в размер до 800 лева, като касационната инстанция споделя доводите на първоинстанционния съд за изменението на наказанието.

По тези съображения съдът намира, че касационната жалба на [фирма] е неоснователна и обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.05.2011 г. по н.а.х.д. № 12715/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 15 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

